

Clarissa Siimes

Utställningen "Vittra" på Galleri Alva i Umeå

Clarissa Siimes utställning *Vittra* på Galleri Alva i Umeå är en undersökning av tecknandets handling genom uttrycksformens djupa materialitet - en utställning som handlar om vad teckning kan vara. När jag skriver detta inser jag att det var längesedan jag såg teckningar som de här. Alltså teckningar som framträder - bara för att i nästa stund vika undan, och teckningar som låter sig ta mer tid än jag har.

I utställningen *Vittra* visas elva verk som alla utgår från teckning. Jag kan naturligtvis inte tala om dem allihop och har därför valt att se närmare på tre verk. Ett par steg in i utställningsrummet, lågt nere till vänster, reser sig ett mindre verk från golvet. Det är en installation, eller komposition, *Utan titel* (2015). Verket lutar mot väggen med två rektangulära skivor av genomskinligt glas. Mellan glasskivorna hänger en teckning och nedanför ligger sotsvarta fällningar från vad som troligtvis är kol. Jag hukar mig ned för att komma lite närmare. Kolet ser ut att ha skjutits fram på golvet, det ligger nu utmed den yttre glasskivans kant som en vall.

Kolet påminner mig om utställningens titel - *Vittra*. Jag vill att vi dröjer kvar en stund just här. De flesta av oss kan förstå innebörden av ordet genom dess användning i vardagligt språkbruk där 'att vittra', helt enkelt är att falla sönder. Inom geologi används 'vittring' som begrepp för att benämna den händelse då en bergart bryts ned till mindre partiklar på grund av yttre påverkan. Geologerna skiljer mellan mekanisk och kemisk vittring. Mekanisk vittring orsakas till exempel av biologisk aktivitet då växternas rötter letar sig in i mineralens sprickor och vidgar dem, kemisk vittring sker då ett ämne utsätts för slitningar av luft eller vatten. I den här utställningen använder Clarissa Siimes vittringsprocessen delvis som metafor men även som försök i några av verkens gestaltningar.

Något längre in i rummet hänger verket *Love of the wolf* (2015). Det är en detaljerad blyertsteckning på papper som föreställer en till större delen täckt överkropp. *Love of the Wolf* är en av fyra figurativa teckningar som visas i utställningen. Kompositionen är väl balanserad - den är så att säga harmonisk, och detaljrikedomen gör tillsammans med skuggspelet i teckningen att bilden i hög grad liknar verkligheten. Tekniskt sett är *Love of the Wolf* en strålande uppvisning i teckningskonst. Om vi dessutom tänker in teckningens materialitet kan vi notera att blyerts tillverkas genom att man blandar grafit - vilket är mineraliserat kol, med lera. Blyertsen skulle med andra ord inte finnas om inte materialet fått vittra.

Längst in i utställningsrummet står verket *Vittror (1-5)* som får avsluta min berättelse. Det är fem olika glaskärl formade som rätblock och innehåller olika mängder kol och vatten. Första gången jag såg verket låg ett tjockt lager kol på vattnets yta i det ena glaset, bara enstaka skärvor sjönk långsamt ner mot botten. Ett par dagar senare hade vattnet sjunkit och på ytan vilade endast en tunn hinna av koldamm. I koldammet såg jag naturligtvis en bild, likaså på glasets botten. Det är modigt av Clarissa Siimes att teckna genom att låta kolet vittra, det tillför en aspekt av föränderlighet i gestaltningen som är väl lämpad för att undersöka idén om vad teckning egentligen är. För att sammanfatta vill jag säga att utställningen är ett mångfacetterat vittnesmål om det

handlingsrum som föregår, skapas av och omsluter akten *att teckna*. Den bör ses mer än en gång.

Text: Sebastian Andersson

Foto: Clarissa Siimes

2016-04-12